

РЕШЕНИЕ

№ 833

гр. София, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20211110211968 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от С.С. С., ЕГН ***** чрез нейния упълномощен процесуален представител – адв. И.А. от САК срещу наказателно постановление № 2879 от 18.01.2021 г., издадено от М.В.Н. – с.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ /МРРЮ/ при Главна дирекция МРР към Централно митническо управление /ЦМУ/ в Агенция „Митници“ /АМ/, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г./ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 1 бр. пластмасова туба с вместимост 10 литра, съдържаща 5 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 34,3 % vol, измерени при 20° С, както и 3 бр. пластмасови туби с вместимост 10 литра, съдържащи общо 30 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 28,1 % vol, измерени при 20° С.

В депозирана жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на

административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на оспореното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. И..А. от САК, с пълномощно по делото, който поддържа жалбата и изложените в нея съображения. Претендират за разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от юрк. Н.В., с пълномощно по делото. Последният пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на вмененото административно нарушение, в каквато насока изтъква конкретни аргументи. Отправено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 28.05.2020 г., около 16:30 ч., в гр. София, ул. „Метохия“ № 35, полицейски служители на сектор ПИП към 03 РУ СДВР извършили проверка в помещение, обособено като магазин за хранителни стоки, където открили наличието на 4 бр. пластмасови туби, всяка с вместимост 10 литра, съдържащи общо 35 литра спиртна течност със специфичен аромат на ракия. На място е установена жалбоподателят С., която не представила данъчен

документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, като с констативен протокол от същата дата, процесните вещи са описани под № 17.

С приемо-предавателен протокол от 01.06.2020 г. органите на ОЗ РУ СДВР предали четирите пластмасови туби в ТД Югозападна.

На 06.07.2020 г. в сградата на ТУ на ТД Югозападна в присъствието на С. служители на АМ извършили полеви тест със служебен денсинометър, обективизиран в констативен протокол, като установили, че пластмасова туба 1, с вместимост 10 литра, съдържа 5 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 27 % vol, а пластмасови туби 2, 3 и 4, всяка с вместимост 10 литра, съдържащи общо 30 литра етилов алкохол, са с алкохолно съдържание по обем 35 % vol. В тази връзка са взети проби за изготвяне на лабораторен анализ, както следва:

-от туба 1, съдържаща 5 литра течност с мирис на алкохол е взета проба, които действия са описани в протокол за вземане на проба № 96;

-от туби 2, 3 и 4, съдържащи общо 30 литра течност с мирис на алкохол е взета сборна проба, които действия са отразени в протокол за вземане на проба № 97.

Видно от лабораторни експертизи, изготвени в ЦМУ при АМ на 28.07.2020 г., изпитаната проба към протокол за вземане № 96 представлява дестилатен алкохолен продукт, на базата на чист етилов спирт, с добавена вода, аромати и оцветители, с действително алкохолно съдържание по обем 34,3 % vol, измерени при 20° С, годен за консумация, а изпитаната сборна проба за вземане № 97 притежава идентични характеристики, е с действително алкохолно съдържание по обем 28,1 % vol, измерени при 20° С, годен за консумация.

От становище за тарифно класиране на ЦМУ при АМ се изяснява, че анализиранияте стоки се характеризират като алкохолни продукти, на база чист етилов спирт, с добавени аромати и оцветители, с действително алкохолно съдържание по обем под 80 % vol, годни за консумация, като съгласно правило 1 от Общите правила за тълкуване на комбинираната

номенклатура /КН/ продуктите са с код КН-2208, която позиция обхваща „етиллов алкохол, неденатуриран с алкохолно съдържание по обем под 80 % vol; дестилати, ликьори и други спиртни напитки“.

На 28.08.2020 г. жалбоподателят С. се явила в сградата на ТУ на ТД Югозападна, където в писмени обяснения заявила, че е закупила държания от нея алкохол, отрит при проверката на полицейските органи при 03 РУ СДВР, за да се ползва от семейството й.

Видно от писмо на отдел „Акцизна дейност“ при ТД Югозападна“ размерът на дължимия акциз на стоката, предмет на нарушението, възлиза на 111,60 лв.

С акт за установяване на административно нарушение № 1475/28.08.2020 г., съставен от М. М. П. – инспектор в отдел МРРЮ при АМ и в присъствието на Ивелина Иванова и Георги Топузов – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 28.05.2020 г. в гр. София, ул. „Метохия“ № 35, жалбоподателят С. държи в помещение, обособено като магазин за хранителни стоки, акцизни стоки - 1 бр. пластмасова туба с вместимост 10 литра, съдържаща 5 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 34,3 % vol, измерени при 20° С, както и 3 бр. пластмасови туби с вместимост 10 литра, съдържащи общо 30 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 28,1 % vol, измерени при 20° С, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като след съставянето му препис от него е връчен на С. на същата дата.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 2879 от 18.01.2021 г. от М.В.Н. – с.д. началник на отдел МРРЮ при Главна дирекция МРР към ЦМУ в АМ, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 126 ЗАДС, като съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено

отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение.

Препис от оспореното НП е връчен лично на въззивника на 20.07.2021 г., видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 7-дневен срок в регистратурата на СРС на 26.07.2021 г., видно от поставения печат.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията на свидетеля М.П. са подробни, задълбочени и вътрешно балансираны, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин от приобщените по надлежния ред писмени и веществени доказателства.

За настоящия съдебен състав не съществува съмнение в предмета на нарушението, тъй като процесните стоки са индивидуализирани недвусмислено в констативния протокол, изготвен от полицейските органи на 03 РУ СДВР, който е подписан от жалбоподателя С. без възражения, като впоследствие пластмасовите бутилки с идентично количество течност в общ размер на 35 литра са били предадени на митническите органи. Ето защо, възраженията в жалбата, че не е установено „точното тегло на течността“ са неоснователни, имайки предвид, че същото количество е фиксирано и в протоколите за вземане на проби, подписани без възражение от С..

По категоричен начин е доказано и авторството на очертаната в акта дейтелност, доколкото вещите, предмет на нарушението са се намирали във фактическата власт на С., която в писмените си обяснения пред служители на АМ пояснява, че е закупила процесния алкохол за консумация от семейството й.

Съдът кредитира с доверие изготвената справка от отдел „Акцизна дейност“ при ТД Югозападна“, от която се установява, че размерът на дължимия акциз възлиза на 111,60 лв., както и приобщените лабораторни експертизи, изготвени в ЦМУ при АМ, касателно действително алкохолно съдържание на съдържащата се в четирите пластмасови туби течност.

При цялостния задълбочен анализ на инкорпорираните по делото гласни и писмени доказателствени средства този съдебен състав намира, че са

доказани по несъмнен начин фактът на извършеното деяние, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм и авторство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приобщените на етапа на съдебното следствие писмени доказателства, относими към назначаването, съответно оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административни органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушения и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, а това мотивира извод, че бланкетните оплаквания в жалбата за неспазване на процесните предписания са несъстоятелни. В тази връзка, не рефлектира върху правото на защита на привлеченото към отговорност лице и обстоятелството, че „не се

сочи точен час на извършеното нарушение“, доколкото за административните органи съществува задължение да фиксират датата и мястото на вмененото деяние, което в конкретния случай е било сторено акуратно. Що се отнася до твърденията за неспазване на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. последно ЗАНН от страна на наказващия орган, при прочита на атакувания санкционен акт е видно, че доказателствата, подкрепящи възведеното обвинение, са описани изчерпателно.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 2-годишен срок от извършеното на твърдяното нарушение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника С.С. С. е ангажирана за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, като ѝ наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 28.05.2020 г. в гр. София, ул. „Метохия“ № 35, жалбоподателят С. държи в помещение, обособено като магазин за хранителни стоки, акцизни стоки - 1 бр. пластмасова туба с вместимост 10 литра, съдържаща 5 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 34,3 % vol, измерени при 20° С, както и 3 бр. пластмасови туби с вместимост 10 литра, съдържащи общо 30 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 28,1 % vol, измерени при 20° С, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато

компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, с което закономерно е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

Съгласно чл. 4, т. 1 във вр. с чл. 2, т. 1 ЗАДС „акцизни стоки“ по смисъла на този закон са „алкохолът и алкохолните напитки“. Съдържанието на пластмасовите бутилки, държани от жалбоподателя в обекта на контрол, е установено посредством лабораторни експертизи. При измерването е установено, че действителното алкохолно съдържание по обем на алкохолните напитки във всяка от тубите е от порядъка на 28,1 – 34,3 % vol при 20 °С, което определя намерената течност като „алкохол“, респективно като „акцизна стока“ както по националното, така и по общностното законодателство, имайки предвид, че „етилев алкохол“ е всеки продукт с действително алкохолно съдържание в обемно изражение под 80 % vol, годен за консумация, включен в код по КН 2208.

В контекста на изложеното, не се споделят доводите на адв. А. на етапа на съдебните прения, че не е доказано авторството на твърдяното нарушение, както и че не е осъществена продажба на процесния алкохол. Съдът вече имаше възможността да отбележи, че именно С. е установена от полицейските органи в обекта на контрол, като в дадените от нея писмени обяснения пред служители на АМ е споделила, че е закупила алкохола за консумация от членовете на нейното семейство, поради което е ирелевантно кои други лица са обитавали помещението, както и дали в случая е упражнявана съвместна фактическа власт върху вещите. Повдигнатото „административно обвинение“ не касае изпълнително деяние „продава“, а „държане“ на акцизни стоки без необходимата документация т.е. осъществяване на владение върху тях, каквито еднопосочни данни са налице по отношение на привлеченото към отговорност лице.

Този съдебен състав намира за неоснователни и оплакванията в жалбата за неспазване от страна на митническите органи на Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ на целите на контрола върху акцизни стоки /обн. в ДВ бр. 37 от 05.05.2006 г., в сила от 01.07.2006 г., издадена от министъра на финансите на основание чл. 107 ЗАДС/. Твърденията, че на С. не е била предоставена контролна проба се опровергават от изготвените протоколи и разказа на свидетеля М.П. в

съдебното производство, доколкото и в двата случая са взети 4 отделни проби – 2 бр. за митническата лаборатория, 1 бр. за ТД Югозападна и 1 бр. за проверяваното лице. Жалбоподателят е положила подписи в протоколите, удостоверявайки, че е присъствала лично и не възразява срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробите. Що се отнася до твърденията за незаконосъобразно вземане на сборна проба от пластмасови туби № 2, 3 и 4, такава възможност е предвидена изрично в посочения подзаконов нормативен акт, доколкото в § 1, т. 2 от ДР се съдържа легална дефиниция на понятието „сборна проба” - проба, получена чрез обединяването в общ съд на части от партидата или от обема стока и която има физични или химични характеристики, идентични на средните характеристики на целия обем или партида.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 126 ЗАДС, която предвижда отговорност за държане на акцизни стоки без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Жалбоподателят е предвиждала извършването на деянието, съзнавала е неговия общественоопасен характер, като във волеви аспект е искала и пряко е целяла да избегне плащането на дължимите публични държавни вземания.

По отношение на наложеното административно наказание “глоба” в размер на 1 000,00 лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да посочи, че в конкретния случай административнонаказващият орган е обсъдил добросъвестно обуславящите отговорността отегчаващи и

сметчаващи факти и обосновано е определил наказанието в минималния размер, предвиден в санкционна разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, като съгласно чл. 27, ал. 5 ЗАНН същото не може да бъде редуцирано.

Закономерна последица от установеното нарушение е и постановеното съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на нарушението – 4 бр. пластмасови бутилки, съдържащи 35 литра алкохолна течност.

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на чл. 126б, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗАДС, която норма е специална и изключва общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, доколкото стойността на предмета на нарушението надхвърля законоустановения максимум от 100,00 лв., изчислен съобразно двойния размер на дължимия акция на стоките.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление е законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът да се произнесе по извършените от страните разноски. Предвид изхода на делото, отчитайки липсата на фактическа и/или правна сложност, незначителния обем на доказателствения материал, както и осъщественото процесуално представителство на наказващия орган пред СРС, жалбоподателят следва да бъде осъдена да заплати на въззиваемата страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 2879 от 18.01.2021 г., издадено от М.В.Н. – с.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ /МРРЮ/ при Главна дирекция МРР към Централно митническо управление /ЦМУ/ в Агенция „Митници“ /АМ/, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС, обн. в ДВ бр. 91 от 15.11.2005 г., в сила от 01.01.2006 г./ на жалбоподателя С.С. С., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 126, ал. 1 ЗАДС и съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на твърдяното нарушение – 1 бр. пластмасова туба с вместимост 10 литра, съдържаща 5 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 34,3 % vol, измерени при 20° С, както и 3 бр. пластмасови туби с вместимост 10 литра, съдържащи общо 30 литра етилов алкохол, с алкохолно съдържание по обем 28,1 % vol, измерени при 20° С , **като правилно и законосъобразно.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, жалбоподателя С.С. С., ЕГН ***** да заплати на Агенция „Митници“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____